

Krijtberg 14 jan. 2024, 2de zondag door het jaar. 1Sam. 3:3b-10.19, 1 Kor. 6:13c-15a.17-20, Joh. 1:35-42
Peter van Dael SJ

GEROEPEN

De lezingen van vandaag gaan over roeping. De eerste lezing gaat over de roeping van de jonge Samuel. De evangelielezing gaat over de roeping van de eerste leerlingen van Jezus. Roeping kun je definiëren als een uitnodiging tot een bepaalde taak of levenswijze. Naar aanleiding van de lezingen wil ik drie dingen zeggen over roeping.

Roeping via anderen

In de eerste plaats valt het op dat roeping van buiten komt en dat anderen erbij zijn betrokken. De jonge Samuel hoorde in zijn slaap een stem die hem riep. Hij wist niet van wie die stem was, totdat de oude Eli hem zei dat het de stem was van God. In het evangelie wijst Johannes twee van zijn leerlingen op Jezus, die voorbijloopt. Vervolgens brengt Andreas, een van die leerlingen, zijn broer Simon naar Jezus. Het is een soort kettingreactie: Johannes de Doper-Andreas-Simon. Ook wij zijn schakels van een ketting: aan ons is het geloof doorgegeven door anderen, ook wij geven het aan anderen door. We moeten die keten niet klerikaal verstaan, alsof alleen maar priesters en dominees het evangelie doorgeven. Het gaat ook van vader en moeder op zoon en dochter. Petrus schrijft in zijn eerste brief dat alle gelovigen moeten getuigen van Christus en bereid moeten zijn tot verantwoording van de hoop die in hen leeft (1 Petrus 3:15). Zo wordt het ‘algemene priesterschap’ uitgeoefend. Het Tweede Vaticaans Concilie heeft erop gewezen dat alle gelovigen het priesterschap uitoefenen door het getuigenis van een leven van werkzame liefde (*Lumen gentium*). Ook in het kader van het door paus Franciscus geëntameerde ‘synodaal proces’ wordt gewezen op de verantwoordelijkheid van iedere gedoopte, elke gelovige heeft recht van spreken.

Geroepen bij je naam

In de tweede plaats merken we dat er in de lezingen namen worden genoemd. In de eerste lezing riep God: *Samuël! Samuël!* Een naam is de aanduiding van een bepaalde persoon in zijn onherhaalbare eigenheid. Wanneer God je roept, roept Hij je bij je naam. Jesaja laat God zeggen: *Ik heb je bij je naam geroepen, je*

bent van Mij! (43:1). Ook Jezus, de Goede Herder, roept ons bij onze naam, zoals we lezen in het evangelie van Johannes: *hij roept zijn eigen schapen bij hun naam* (10:3). Het gebruik van iemands naam duidt ook op intimiteit. Een mooie tekst waarin dit wordt verwoord, vinden we in het boek Jesaja: *Ik heb je in mijn handpalmen gegrift* (49:16). Modern vertaald zou je kunnen zeggen: ik heb je naam in mijn handpalm getatoeëerd.

Bij je geboorte krijg je een naam. Die naam wordt genoemd bij je doop. Vandaar dat men spreekt van doopnaam. Deze naam deel je misschien met een van je ouders of voorouders. En meestal deel je je naam met een Bijbels persoon of een bepaalde heilige. De naam die je gekregen hebt drukt uit dat je in een bepaalde traditie staat. Zo'n naam zegt dat je niet alleen bent, maar ergens bij hoort.

Het komt ook voor dat iemand een nieuwe naam krijgt. Zoiets gebeurt op het einde van de evangelielezing. We hebben gehoord hoe Andreas zijn broer Simon meenam naar Jezus. *Jezus keek hem aan en zei: 'Jij bent Simon, ... maar voortaan zul je Kefas heten' (dat is Petrus, 'rots')*. De nieuwe naam van Simon is een aanduiding van de taak waartoe hij geroepen werd.

Zoeken en vinden

In de derde plaats moet gezegd worden dat roeping niet alleen een kwestie is van een passief geroepen worden, maar dat er ook iets van eigen initiatief bij hoort. Dat komt tot uiting in de woorden 'zoeken' en 'vinden' in de evangelielezing. *Wat zoeken jullie?* vroeg Jezus aan de twee leerlingen van Johannes. Ze gingen met Jezus mee en bleven de hele dag bij hem. Toen Andreas zijn broer Simon tegenkwam, zei hij tegen hem: *Wij hebben de messias gevonden*. Zoeken en vinden horen bij elkaar. Naar iets zoeken en iets verlangen maken de mens tot mens. Een filosoof zei eens: een mens is waard wat zijn verlangens waard zijn. Als je niets verlangt of zoekt, zul je ook niets krijgen. Als je verlangt, als je zoekt, zul je vinden. Dat horen we ook Jezus zeggen: *Zoekt en je zult vinden* (Mt.7:7).

Wij zijn allemaal op zoek en we hopen allemaal iets te vinden. Maar ieder van ons is ook persoonlijk geroepen, bij zijn naam. We zijn geroepen net als Samuel en net als de eerste leerlingen uit de evangelielezing. Zij vormen vroege schakels van een lange keten. Ook wij zijn ingeschakeld in die keten. Als gedoopte mensen zijn wij geroepen om voor allen in onze omgeving met woord en daad te getuigen van Jezus die ons geroepen heeft.